

О Б Щ И Н А Р О М А Н

НАРЕДБА №13

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА

НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ

Глава първа

Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Роман.

Чл.2. В общинския бюджет постъпват следните местни данъци:

1.Данък върху недвижимите имоти;

2.Данък върху наследствата;

3.Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин;

4.Данък върху превозните средства;

5.Патентен данък;

6.Туристически данък;

7.Данък върху таксиметров превоз на пътници.

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на ДОПК.

Чл.6. Общинският съвет определя условията и реда за информиране и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора
Местни данъци

Раздел I
Данък върху недвижимите имоти

Чл.7, (1) **(Изменен с Решение №574, Протокол №50/28.03.2023г.)** С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземление ииоти, разпорожени в строителните граници на населените места и селищните образувания и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 858,97 евро Включително.

(4) отменя се.

(5) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи- за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

Чл.8. (1) **(Изменен с Решение №574, Протокол №50/28.03.2023г.)** Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4)При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия на добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

(5)За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.9.(1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината, находящи се :

- за гр. Роман в Сградата на ОбА гр. Роман ,гише Каса на Информационният център;
- за селата от Общината в Кметствата на съответните населени места;

2. по банков път – по банковата сметка на общината;

3. с пощенски запис.

(2) се отменя.

Чл.11,(1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

ал.2: На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

ал.3:При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот дължимият до прехвърлянето/учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето/учредяването, се заплаща от прехвърлителя/учредителя преди прехвърлянето/учредяването.

ал.4:За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал. 1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал. 1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

Чл.15. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на **2.5** на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2 на ЗМДТ в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17,ал.1 Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ./в сила от 01.01.2011 г./

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. Данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.18,(1**)** Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от ЗМДТ към 01.01 на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 01.03. на същата година;

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22 от ЗМДТ, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в които едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл.20. (1).За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2).Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл. 4, ал. 1 от възложителя на строежа след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3).Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от Глава втора на ЗМДТ.

(4).За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5).При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(6).При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в срока по чл. 32 от ЗМДТ. В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на срока по чл. 32 от ЗМДТ служителят по чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ образува партида за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7).Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели.

(8).Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл.21. Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ.

Раздел II
Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.31,ал.3 от ЗМДТ. или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца -**0.7** на сто за наследствен дял над **127 822,97 евро**;

2. за лица, извън посочените в т. 1 - **5** на сто за наследствен дял над **127 822,97 евро**;

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.31.Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III
Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данъкът при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права

линия и между съпрузи.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в евро към момента на прехвърлянето.

Чл.35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) **0.7** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) **5** на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер **3** на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 44, ал. 3 от ЗМДТ - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) При безвъзмездно придобиване на имущество, с изключение на случаите по ал.2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4)Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 44, ал. 5 и 6 и чл. 48, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9 от ЗМДТ, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на обществено полезна дейност.

Раздел IV
Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40.(1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Данните по ал. 1 се предоставят от Министерството на финансите на общините:

1. ежедневно - чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или

2. ежемесечно - на електронен носител.

(3) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;

2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;

3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;

4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;

5. са на лице основания за ползване на данъчни облекчения по чл.59, ал.4 от ЗМДТ.

(4) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях

превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32 от ЗМДТ.

(5) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрация на превозното средство.

(6) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал. 4 или с подаване на нова данъчна декларация.

(7) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При прекратяване на регистрация на превозно средство данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган.

(8) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(9)Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(10) Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл. 44 от ЗМДТ, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по чл. 168 от Закона за данък върху добавената стойност - документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.

(11) Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по чл. 55, ал. 7 от ЗМДТ липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал. 4 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(12) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл.41.(1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

ГДПС = ИмК х ЕК,

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имуществения компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

ИмК = C_{kW} х Кгп,

където:

C_{kW} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя в размер, както следва:

а) до 55 kW включително - 0.26 евро за 1 kW;

б) над 55 kW до 74 kW включително – 0.41 евро за 1 kW;

в) над 74 kW до 110 kW включително – 0,66 евро за 1 kW;

г) над 110 kW до 150 kW включително – 0,87 евро за 1 kW;

д) над 150 kW до 245 kW включително – 0,87 евро за 1 kW;

е) над 245 kW – 1,07 евро за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент

Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила, както следва:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1,10
"Евро 3"	1,00
"Евро 4"	0,80
"Евро 5"	0,60
"Евро 6" и "EEV"	0,40

(2) Данъка за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т е в размер, както следва:

1. товарно ремарке – **2,56 евро**;
2. къмпинг ремарке – **5,11 евро;**

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **5,11 евро**, а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **6,14 евро**.
2. над 125 до 250 куб. см включително – **12,78 евро**.
3. над 250 до 350 куб. см включително – **17,90 евро**.
4. над 350 до 490 куб. см включително – **25,56 евро**.
5. над 490 до 750 куб. см включително – **38,35 евро**.
6. над 750 куб. см – **51,13 евро.**

(4) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл.4 от Регламент /ЕС/ №168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ,L60/52 от 2 март 2013г.), на база общото тегло както следва :

1. до 400 кг включително- **2,05 евро**.
2. над 400 кг – **3,07 евро**.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **25,56 евро.**
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **51,13 евро.**

(6) Данъка за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, е в размер на **10,23 евро** за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси	Допустима максимална маса	Данък (в евро)
на седловия влекач/влекача за ремарке	на състава от превозни средства, посочения в свидетелството за регистрация на влекача	

	Равна или повече от	по- малка от	Задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	**6,14**	**25,56**
	18	20	**20,45**	**51,13**
	20	22	**46,02**	**102,26**
	22	25	**127,82**	**230,08**
	25	26	**230,08**	**409,03**
	26	28	**230,08**	**409,03**
	28	29	**219,86**	**255,65**
	29	31	**255,65**	**357,90**
	31	33	**511,29**	**664,68**
	33	38	**664,68**	**1022,58**
	38	-	**562,42**	**1022,58**
Б) с три и	36	38	**511,29**	**664,68**
повече оси	38	40	**664,68**	**920,33**
	40	-	**920,33**	**1124,84**

(8)Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и др.), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите в размер на **51,13 евро.**

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона в размер на **76,69 евро.**

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **5,11 евро.**
2. над 18 kW до 37 kW включително – **7,67 евро.**
3. над 37 kW – **7,67 евро.**

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **25,56 евро.**

(12) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл.4 от Регламент (ЕС) №168/2013 в размер на **25,56 евро.**

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в евро)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	**25,56**	**51,13**
	13	14	**51,13**	**127,82**
	14	15	**102,26**	**178,95**
	15	-	**178,95**	**357,90**
Б) с три оси	15	17	**51,13**	**76,69**
	17	19	**102,26**	**153,39**
	19	21	**148,27**	**204,52**
	21	23	**204,52**	**306,78**
	23	-	**306,78**	**511,29**
В) с четири оси	23	25	**204,52**	**204,52**

	25	27	**204,52**	**332,34**
	27	29	**332,34**	**511,29**
	29	-	**511,29**	**766,94**

(14) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.42. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.43.(1) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" - с 60 на сто намаление от определения съгласно чл. 55, ал. 3 от ЗМДТ и чл.41, ал.3 от тази Наредба данък.

(2) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" - с 50 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 от ЗМДТ и чл.41, ал.5, 6, 7 и 13 от тази Наредба данък .

(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

(4) Когато в регистъра по чл. 54, ал.1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

(5)отменя се

Чл.44,(1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл.45. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от ЗМДТ - в приход на общината по регистрация на превозното средство.

Раздел V
Патентен данък

Чл.46. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава **51129.19 евро.**

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрация за доставка на услуга по чл.97а и за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.47. (1) **(Изменен с Решение №574, Протокол №50/28.03.2023г.)** Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от **51129.19 евро** за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се

прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши **51129.19 евро** или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

(7) Когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място, за целите на определяне на размера на патентния данък за местонахождение на обекта се смята постоянният адрес на лицето.

Чл.48. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл.49. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6)Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и 31 от приложение № 4, дължат данък само за дейността по т. 3 от приложение № 4.”

(7) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.50. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. Физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 от приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. Лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 51 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.51. (1) **(Изменен с Решение №574, Протокол №50/28.03.2023г.)** Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата подават декларация по ал.1 за всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпване на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.52. (1) **(Изменен с Решение №574, Протокол №50/28.03.2023г.)** Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл.53. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.51, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

Чл.54. Лицата по чл.46, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

раздел VI
ТУРИСТИЧЕСКИ ДАНЪК

Чл.55 ал.1 **(Изменен с Решение №574, Протокол №50/28.03.2023г.)** С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал.2 подават декларация по образец до 31 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл.56 (1) Размер на данъка се определя в размер - **0,10 евроцента** за всяка нощувка.

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

(4) Министерството на туризма непосредствено след изтичане на календарния месец, както и след изтичане на текущата година, предоставя автоматизирано по електронен път на Министерството на финансите необходимите данни от Единната система за туристическа информация чрез системата за обмен на информация, поддържана в изпълнение на чл. 5а от ЗМДТ.

(5) Данните по ал.4 се предоставят от Министерството на финансите на общините в срок до три дни след получаването им от Министерството на туризма:

1. чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а от ЗМДТ, и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община, или

2. чрез предоставен оторизиран достъп на съответната община до получената информация от Единната система за туристическа информация.

Чл.57. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VII
ДАНЪК ВЪРХУ ТАКСИМЕТРОВ ПРЕВОЗ НА ПЪТНИЦИ

Чл.58 (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на съответната община по Закона за автомобилните превози.

Чл. 59.(1) Годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници е **153,39 евро.**

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато общинският съвет не е определил размера на данъка върху

таксиметров превоз на пътници за съответната година в срок до 31 октомври на предходната година, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 60. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината, за територията на която е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 61. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на Община Роман, ако разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено за нейната територия.

Чл.62. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$ДДТГ = \frac{ГДТПП \times БМ}{12}$$, където

ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл.59,ал.1;
БМ е броят на календарните месеци от текущата година, съответстващи на срока , за който е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

$$НВДТПП = \frac{ПДТПП \times ОМ}{БМ}$$, където

ПДТПП е платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението ;
БМ – броят на календарните месеци , за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници.
ОМ- оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници , следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 63. Данъкът по чл.62 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 64. Възстановяване на надвнесен данък по чл.62, ал.2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§1. Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти за 2011 г. до 31 януари 2011 г. В случай че в този срок не са определени нови размери, за 2011 г. се прилага размерът на данъка върху недвижимите имоти, действащ към 31 декември 2010 г.

§2. До определяне на размерите по §. 1 данъкът при придобиване на имущества по чл. 44 от ЗМДТ се определя въз основа на размерите, действащи към 31 декември 2009 г..

§3. За 2010 г. първата вноска на данъка по чл. 28, ал. 1 се внася в срок от 1 март до 30 април. На предплатилите пълния размер на данъка в този срок се прави отстъпка 5 на сто.

§4. За притежаваните нежилищни имоти и за нежилищните имоти, върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване, предприятията подават декларации по чл. 14 от ЗМДТ в срок до 30 юни 2010 г.

§5, ал.(1) Общинският съвет определя размерите на туристическия данък за 2011 г. до 31 януари 2011 г.

(2) Размерът на дължимия туристически данък за януари 2011 г. за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

1. категория 1 звезда - 0,31 евроцента за нощувка;
2. категория 2 звезди - 0,41 евроцента за нощувка;
3. категория 3 звезди – 0,51 евроцента за нощувка;
4. категория 4 звезди - 0,51 евроцента за нощувка;
5. категория 5 звезди - 0,51 евроцента за нощувка;

(3) Декларацията по чл. 61р, ал. 5 от ЗМДТ не се подава за предоставените нощувки през 2010 г.

(4) Лицата, предоставящи услугата настаняване в средствата за подслон и местата за настаняване, в срок два месеца от влизането в сила на този закон предоставят писмена декларация с информация за броя на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване пред категоризиращия орган по чл. 52 от Закона за туризма. Министърът на икономиката, енергетиката и туризма вписва данните в Националния туристически регистър по чл. 58 от Закона за туризма в срок до 31 март 2011 г.

§6. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от Кмета на Общината и/или от определени от него лица.

§7. Тази наредба се приема и променя на основание чл.1, ал.2 от ЗМДТ.

§8. Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Роман , приета с Решение № **215**, взето с протокол № **19** от **15.12.2020г**. на Общински съвет Роман, влиза в сила от 1 януари 2021 г.

§9. Параграф.1 Навсякъде думите „левове“, „лева“ и „лв.“ се заменят с думата „евро“.

Параграф.2 Създава се нова преходна разпоредба със следния текст: §. 9 Превалутирането на посочените в наредбата размери на местните данъци от левове в евро се извършва при прилагане на правилата за превалутиране по чл. 12 от Закона за въвеждане на еврото в Република България и за закръгляване по чл. 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България.

Параграф.3 Разпоредбите на §. 1 и §. 2 влизат в сила от датата, определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото в Република България, прието в съответствие с чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

НАРЕДБАТА Е ПРИЕТА С РЕШЕНИЕ НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ №34 ПО ПРОТОКОЛ № 6 ОТ 29.01.2008г.

Настоящото изменение е прието с Решение №182, Протокол №18/23.12.2016г.
Настоящото изменение е прието с Решение №366, Протокол №34/31.01.2018г.
Настоящото изменение е прието с Решение №526, Протокол №50/31.01.2019г.
Настоящото изменение е прието с Решение №50, Протокол №6/28.01.2020г.
Настоящото изменение е прието с Решение №574, Протокол №50/28.08.2023г.
Настоящото изменение е прието с Решение №202, Протокол №19/25.04.2025г.

Приложение № 1 към чл.48.

Зона	Населени места
I-ва	Гр.РОМАН
II-ра	С.Долна Бешовица С.Камено поле С.Кунино С.Радовене С.Стояновци С.Хубавене С.Караш С.Средни рът и Марково равнище С.Струпец и гара Струпец С.Курново С.Синьо бърдо

Приложение № 2 към чл. 54.

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I зона	II зона
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи —данъкът се определя в размер на от 12.78 евро до 25.56 евро за стая според местонахождението на обекта,както следва:		
1 и 2 звезди	**25,56 евро**	**12,78 евро**
2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:		
а) ресторанти:		
1—2 звезди	**1,02 евро**	**0,51 евроцента**
3 звезди	**6,14 евро**	**3,07 евро**
б) заведения за бързо обслужване:		
1—2 звезди	**1,02 евро**	**0,51 евроцента**
3 звезди	**3,07 евро**	**1,53 евро**
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:		
1—2 звезди	**1,02 евро**	**0,51 евроцента**
3 звезди	**2,05 евро**	**1,02 евро**
г) кафе-сладкарници		
1—2 звезди	**1,02 евро**	**0,51 евроцента**
3 звезди	**3,07 евро**	**1,53 евро**
д) барове:		
— дневни:		
2 звезди	**3,07 евро**	**1,53 евро**
3 звезди	**10,23 евро**	**5,11 евро**
— нощни: 2 звезди	**5,11 евро**	**2,56 евро**
3 звезди	**20,45 евро**	**10,23 евро**
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:	**76,69 евро**	**38,35 евро**
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер на **2,05 евро** за 1 кв. м нетна търговска площ за обект находящ се в първа зона и **1,02 евро** за 1 кв. м нетна търговска площ за обект находящ се във втора зона		
4. Платени паркинги — данъкът се определя в размер на **5,11 евро** за 1 брой място за паркиране за обект находящ с в първа зона и **2,56 евро** за обект находящ се във втора зона.		
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя в размер на **25,56 евро** независимо от местонахождението на обекта.		
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер на **20,45 евро** независимо от местонахождението на обекта.		
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в размер на **255,65 евро** независимо от местонахождението на обекта:		
8. Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя в размер **на 20,45 евро** независимо от местонахождението на обекта.		
9. Металообработващи услуги—данъкът се определя в размер **на 51,13 евро** независимо от местонахождението на обекта.		

10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в размер **на 30,68 евро** за работно място независимо от местонахождението на обекта:
11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер **на 92,03 евро** на брой устройство независимо от местонахождението на обекта.
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в размер **на 66,47 евро** за работно място независимо от местонахождението на обекта.
13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя в размер **на 30,68 евро** за работно място независимо от местонахождението на обекта.
14. Часовникарски услуги — данъкът се определя в размер **на 30,68 евро** независимо от местонахождението на обекта.
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя в размер **на 92,03 евро** независимо от местонахождението на обекта.
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя в размер **на 97,15 евро** незевисимо от местонахождението на обекта:
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя в размер **на 143,16 евро** независимо от местонахождението на обекта.
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя в размер **на 51,13 евро** независимо от местонахождението на обекта.
19. Стъкларски услуги — данъкът се определя в размер **на 51,13 евро** независимо от местонахождението на обекта:
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя в размер **на 24,03 евро** независимо от местонахождението на обекта.
21. Отдаване на видеокасети под наем — данъкът се определя в размер **на 153,39 евро** независимо от местонахождението на обекта.
22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя в размер **на 1533,88 евро** независимо от местонахождението на обекта.
23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя в размер **на 255,65 евро** независимо от местонахождението на обекта.
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя в размер **на 1022,58 евро** независимо от местонахождението на обекта.
25. Фотографски услуги — данъкът се определя в размер **на 102,26 евро** независимо от местонахождението на обекта.
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя в размер **на 51,13 евро** независимо от местонахождението на обекта.
27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя в размер **на 76,69 евро** независимо от местонахождението на обекта.

28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя в размер **на 25,56 евро** независимо от местонахождението на обекта.
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя в размер **на 25,56 евро** независимо от местонахождението на обекта.
30. Заложни къщи – данъкът се определя в размер **на 1533,88 евро**
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя в размер **на 30,68 евро** за обекти находящи се в първа зона и **15,39 евро** за обекти находящи се във втора зона.
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя в размер **на 153,39 евро** независимо от местонахождението на обекта.
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения, както следва:
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е **51,13 евро**
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение **е 4,09 евро**
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер **на 20,45 евро**, и билярд — данъкът за маса е в размер **на 20,45 евро**
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва: за 1 кв.м. в първа зона **1,53 евро.** за 1 кв.м във втора зона **0,77 евроцента** и за един фитнес уред **153,39 евро**
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя в размер **на 68,00 евро** на брой съоръжения .
36. Мелничарски услуги:
а) За мелници за брашно —. данъкът се определя в размер **на 9,20 евро** на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер **на 306,78 евро**
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:

а) мотопеди, мотоциклети	**102,26 евро**
б) други МПС	**204,52 евро**

39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер **на 1022,58 евро** за брой моторно превозно средство.
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:
а) комбайн — **168,73 евро**
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — **56,24 евро**
в) прикачни, навесни и стационарни машини — **5,62 евро**